

Pruchman conf. 13. num. 65. Anton. Vvinter. in suo Affeffore. 14 par. 1. c. 1. nu. 41. & feqq. Tum quia nemo praesenti se periculo exponere cogitur, arg. c. ex parte, 47. de appel. & l. si pater, 34. §. 15. ff. de donationib. Tu quia nulli semetipsum offendere licet, 16 can. de occiden. 7. & trib. feqq. cauf. 23. q. 5. cu' nemo mebroru' fuoru' fit dominus, l. liber homo, 13. in princ. ff. ad leg. Aquil. Tu

17 etiam quia in generali sermone persona loquentis non continetur, nec videtur conuulsi in his, quae sunt contra se ipsum, vt tradunt Doct. in l. Paulus, 26. §. fin. ff. de pign. & hypoth. & in l. inquisitio, 18. C. de solut. Soms. d. coment. in vitis feu. p. r. n. 41. Borchol. d. coment. in costet. feu. c. 7. n. 41. D. Boccer. d. uaei. de iure, & commodo senioris, lib. 1. c. 4. n. 52. & feqq. Harpr.

QVAESTIO XXII.

SVMARIA.

Ex Claro.

1 Vassallus an possit, eundo in auxilium domini, liberare se a solutione dimidij redditus.

Ex Additionibus.

- 1 Vassallus pro seruitio dimidium redditus istius anni, in quo ad seruendum vocatus est, ex fundo soluet et pro arbitrio potest: vel e contra.
2 In alternatiuis plerunque electio est debitoris.
3 Quo casu ipsemet vassallus comparare, vel substitutum mittere teneatur.

ADDITIONES.

CVm domino.] Hic nota vnum not. dictum, quod vassalli Baronum sunt subiecti Regi, in tantum, quod principaliter tenentur adiuuare Regem, etiam contra Baronem dominu' suu', & non Barone contra Regem, sed bene contra aliu' adiuuare Baronem, per Affictum decisio. 265. num. 107. sed nunquid si vassallus vult remittere feudum potius quam seruire domino, an dominus teneatur recipere renunciationem? Quod non, quia feudum est datu' gratia vtriusque, vt habetur per eadem decisionem 165. numer. quinqueagesimo tertio. Giach. b. Cuius erat electio. Si vassallo non sit commodum, nec placeat, vel in persona, vel per substitutum seruire domino: poterit soluendo ex fundo dimidium redditus anni istius, in quo ad seruendum vocatus fuit, sese liberare: adeo, vt in ipsius electione hoc sit, etiam si dominus fortasse magis seruitium, quam huc redditum mallet. Sicut & e contra si dominus redditum petat, vassallus autem seruire mallet: non potest dominus eum ad praestacionem redditus compellere, per textum in tit. 55. §. firmiter. vbi Andre. de Ifernina num. 30. Aluarot. in princ. num. 1. Matth. de Affict. Laudensis, Rauennas, & Balzaranus, num. 14. & alij, lib. 2. F. In

alternatiuis enim plerunque debitoris est electio, vtrum praestare velit, non creditoris, plerunque, 11. §. vltim. ibique glossi ff. de iur. dot. l. si emptio, 34. §. penult. ff. de contrahent. empr. l. non vti que, 3. vbi Iason. §. de eo, quod certo loco, c. in alternatiuis, 70. ibique Dynus de reg. iuris in 6. Atque ita, post Clarum nostrum, & plerisque Feudistas, sentiunt Schrader. in tract. feud. par. 6. c. 6. n. 56. Rosenthal. in tractatu feud. cap. 8. concl. 23. n. 9. cum feq. & D. Boccerus in tract. de iur. & commodo senioris, lib. 1. cap. 4. nu. 23. & feqq. Enimvero si dominus in magno quoda' periculo constitutus sit, nec inde se liberare possit, nisi ipsemet vassallus suo personali seruitio ei succurrat: veluti si dominus, vel omnino nullum, vel non confectum stipendiarium militem nancisci queat ea pecunia, quam ex feudi redditibus praestare vassallus tenetur: hoc certe casu ipsemet comparere, vel idoneum Vicarium mittere cogitur, argum. textum in tit. & uers. sed quia, & tit. 7. uersic. & si sciueris, lib. 2. feud. Bald. in tit. 54. de alodijs, num. 21. & ibi Praeposit. libro 2. F. Iacobin. de Sanct. Georgi. in tract. feud. in uerb. & promiserunt. Schrader. d. part. 2. c. 6. nu. 56. uers. hoc tamen, & c. Rosenthal. dicit. capit. octauo, concl. 22. num. ult. eoque referens, D. Boccer. dicit. lib. 1. cap. 4. num. 27. Harpr.

QVAEST. XXII.

Uterius queritur, tu habes text. in cap. Imperialem, §. firmiter, de prohib. feu. alien. per Frideric. quod vassallus tenetur ire, vel mittere cu' domino ad expeditionem bellicam, vel ipsi domino subministrare dimidium

QVAESTIO XXIII.

SVMARIA.

Ex Claro.

1 Vassallus an teneatur alere dominum egenum.

Ex Additionibus.

- 1 An vassallus dominum suum egenum alere teneatur.
2 Liberior cogitur alimenta suo patrono suppeditare.
3 Necare dicitur, qui alimenta denegat.
4 Necessitatis species est fames.
5 Alimenta debentur illi, qui aliquo casu dominus est futurus.
6 Vassallus domino ad seruitia praestanda est obligatus.

ADDITIONES.

Teneatur alere.] De communi dixi in collecta. mea commun. opin. uerbo, vassallus, & uide supra §. donatio, quaest. 21. uersic. sed quid ergo si donatarius, & c. Et de obligationibus vassalli ad dominum, & e contra, uide per Affict. in decision. 268. 297. & in tit. l. quae sint rega. Nat. c. filio 380. vbi de casibus, in quibus possit Princeps imponere collectam subditis, seu ab eis auxilium petere, & exigere. Vide etiam per Boss. de bon. publ. atque tit. de regalij. Item nunquid dominus debeat suis vassallis indicere aliquam nouitatem?

Quod non, quia noua seruitia indebita praesumuntur per vim, & impressionem extorta. Ita per Bald. in cap. 1. de quo per Iac. in suis quaest. feud. lib. quest. ult. Giach. Nunquid vassallus teneatur alere dominum egenum.] Quod vassallus dominum suum egenum alere teneatur, probabilis, & aequius uidetur. Tum quia, liberior cogitur alimenta suo patrono suppeditare, l. si quis a liberis, §. 5. solent iudices, 17. & §. sequent. ff. de agnoscendis, & alendis liber. alioqui in seruitutem reuocari potest, l. alimenta, 6. ibique Bartol. & alij, ff. eodem tit. Tum quia vassallus dominum suum incolumem seruire astrictus est, tit. 6. libro 2. Necare autem

QVAEST. XXIII.

Uero, nunquid vassallus dominum suum egenum alere teneatur, probabilis, & aequius uidetur. Tum quia, liberior cogitur alimenta suo patrono suppeditare, l. si quis a liberis, §. 5. solent iudices, 17. & §. sequent. ff. de agnoscendis, & alendis liber. alioqui in seruitutem reuocari potest, l. alimenta, 6. ibique Bartol. & alij, ff. eodem tit. Tum quia vassallus dominum suum incolumem seruire astrictus est, tit. 6. libro 2. Necare autem

autem dicitur, qui alimenta denegat, necare, 4. ff. de agnoscendis, & alendis liber. Tum quia vassallus domino suo in necessitate subuenire cogitur, tit. 26. §. licet vassallus, lib. 2. F. Necessitatis vero species est egestas, & fames, argum. l. 1. C. de oper. libertor. cap. 3. ext. de fut. l. 2. C. de patrib. qui filios suos distrah. l. sancimus, 21. uers. excepta videlicet, b. Bart. in l. alimenta. §. Imperatoris, numer. 2. ff. de libr. agnos. videtur tenere, quod sic, prout etiam clarius tenuit in tract. suo alimentorum, nu. 45. Contrariam autem opin. quod scilicet non teneatur cum alere, tenuit Iacob. Ardiyo. in sum. quib. mod. feud. amit. sub Rubric. an vassal. tenea. dominum egen. & c. Et hanc dicit esse communem Aluar. in cap. licet, num. 6. si de feud. fue. controuerf. quem refert Episcopus Loazes in alleg. pro Marchio-

num. 1. ff. de acquir. vel omittend. hered. Iacobin. de S. Georg. in uerb. qui quidem inuestiti, numer. 78. Matth. de Affict. decis. Neapolit. 265. num. 104. Chaffan. in consuetud. Burgund. rubr. 3. uerb. le uassall. est tenu. num. 20. Nicolaus Euerhard. in Topic. legal. in loc. a liberto ad uassallum, num. 14. Ioan. Baptista de Caccialup. in repetit. cap. 1. num. 15. de cognit. feud. M. in consuetud. Paris. tit. de mater. feud. §. 30. num. 145. hoi que referens Ludolphus Schrader. in tract. feud. part. 9. cap. 8. num. 12. & feq. Quorum partes sequi dubitat nihil D. Collega Boccer. in tract. de iur. & commodo senioris, & c. lib. 1. cap. 4. nu. 144. & feqq. ubi negantis opinionis tutelam suscipientium, maxime uero Henrici a Rosenthal. in tract. feud. cap. 8. conclus. 27. & 28. argumenta dilucide refutat. Negantem quoque tueri sententiam conatur Rudinger. lib. 1. uar. lectio. iur. feud. cap. 45. num. 5. & Paulus Berens dicit. feud. 7. th. 78. Harpre. b. Bart. Adde Spec. in tit. qui filij sint legit. §. 1. uers. sed nunquid dominus, & Bal. in l. unic. §. sed scimus. C. de lat. lib. tol. Et hoc ad exemplum liberti, qui tenetur patrono egenti praestare alimenta, quado ipsi liberto aliquid superest, l. cu' ibi notat. in gl. C. de ope. liber. uide Euerard. in loc. a liberto ad uassallu. Cou-

QVAESTIO XXIV.

SVMARIA.

Ex Claro.

- 1 Vassallus an teneatur liberare dominum a carcere.
2 Et quid si sit iuste carceratus.
3 Vassallus an & quatenus dominum a carcere liberare cogatur.

- 2 Carcer mala mansio dicitur, & iniuriam atrocem infert.
3 Carcer species torturae censetur, & libertatem aufert.
4 Vassallus iniuriam a domino suo propulsare debet.
5 Si dominus iuste est incarceratus, eum vassallus liberare non compellitur.
6 Vassallus debita domini exoluere regulariter non tenetur.
7 Filius pro patre conueniri nequit.
8 Qua in causa vassallus dominum iuuare necesse habeat.

ADDITIONES.

AN teneatur vassallus.] Hic vnum not. uerbum teneant, quod vassallo non sufficit abstinere a malo, nisi faciat bonum pro domino, vt per Affict. decis. 265. num. 45. & decis. 307. num. 4. Giach. An teneatur vassallus dominum carceratu' carere liberare.] Si vassallus sciens dominum carere inclusum, cu' potuerit, non liberauerit, feudo merito cadit, per textum apertum in tit. 24. §. item si delator, lib. 2. F. Carcer siquidem mala mansio, quae aequiparatur morti, dicitur l. si hominem, 7. in princ. ff. de positi, l. nec timorem, 7. §. 1. uers. timuit, & l. penult. ff. quod met. cau. l. item apud Labeonem, 15. §. quaestione, 41. uers. quaestiois uerbo, ff. de iniur. Bossius in pract. orim. tit. de carcere, num. 1. & atrocem iniuriam infert, per notata Alexandri conf. 17. num. 5. vol. 1. hac tortura quaedam species censetur, per doctrinam Baldi in l. 2. num. 6. C. de Episcop. audient. Thomae Grammatici conf. 66. num. 4. Rolandi a Valle conf. 17. nu. 21. vol. 3. & Petri Frideri Mindani lib. 1. de processib. cap. 47. nu. 4. pagin. 201. & denique libertatem, quae res est inestimabilis, incarcerato adimit, l. libertas, 106. ff. de regul. iur. §. fin. uers. sed cum libertas. Infit. quib. ex caus. ma-

numitt. non licet, l. 2. ff. de libero homine exhib. l. Titio centum, 71. §. 2. ff. de condit. & demonstrat. Cum itaque vassallus iniuriam domino suo propulsare debeat, & ad hoc nominatum iureiurando se adstrinxerit, cap. vnic. de noua forma fidelit. tit. 7. lib. 2. F. & dominus in carcerem compactus atroci iniuria afficiatur, vt paulo ante monitum sequitur, vassallu' recte feudo priuari, si contra praestitu' iuramentu' uenerit, & dominu' a carcere, cu' potuerit, no' liberatit. Ita tradit Gloss. Beluis. Ifern. Aluarott. Praeposit. Laudens. Rauens. Schenck. Balzaranus, & alij in d. tit. 24. §. item si delator, lib. 2. F. Borcholt. in Commetar. in consuetud. feud. capit. 8. nu. 113. Intrigliol. centur. feud. 1. quest. 98. numer. 144. cauf. 31. Schneidevvin. in tract. feud. part. 8. cap. 1. num. 76. cauf. 15. Schrader. in tract. feud. part. 9. cap. 8. num. 6. Rosenthal. in tract. feud. capit. 10. conclus. 20. num. 9. alijque plurimi, per hunc cumulat. Quod tamen Interpretes non male accipiunt de domino sine sua culpa incarcerato ex causa iniusta. Etenim si iustam ob causam carceri inclusus sit dominus, vel propter delictum, vel propter aeris alieni magnitudinē: cum vassallus sua pecunia aut fideiussione liberare custodia minime tenetur. Tum quia vassallus debita domini exoluere regulariter non est obligatus; etiam si his no' solu-

QVAEST. XXIV.

Uero, an teneatur vassallus dominum carceratu' carere liberare? Respon. quod si est carceratus pro debitis, no' tenetur vassallus eum liberare, nisi debita fuissent a domino contracta ex facto aut culpa ipsius vassalli. Et hanc doctrinam

solutis, domino periculū peritij imminet, titul. 26. §. licet vasallus, lib. 2. Tu t̄ quia nec filius pro patre, nec libertus pro patrono, ratione debiti, vel delicti conueniri potest, per tot. tit. C. hē filius pro patre; &c. Tum etiam quia dominus cedendo bonis semetipsum carere liberare potest, l. 1. C. qui bon. ced. poss. 8. Tum t̄ denique quia vasallus in causa iusta domini iurare tenetur, d. tit. 7. & tit. 28. lib. 2. F. At vero iustam causam dominus non fouet, si ob delictū aliquid carceri est mancipatus. Atque ita,

operam suam teneatur vasallus exhibere, pro liberatione domini, alias priuatur feudo. Et licet text. in d. §. secundum vna lecturam solummodo dicat, quod non euitabit indignationem domini; tamen intellige, quod illa verba important priuationem feudi. Et ita sentit gloss. magna ibi in primis verbis: & ita etiam volunt DD. vt dicit Iacob. in verbo, Disti. que vasalli. num. 37. in fin. imō vulgata lectura habet precise, quod feudum perdit. Bene verum est, quod Molin. in consue. Paris. feud. §. 30. num. 146. in fin. dicit, quod non obseruatur,

quod ad hoc cogi possit, nec quod amittat feudum, si non fecerit. Sed ego nunquā vidi contrarium seruari. & si casus contingeret, nescio quomodo possit vasallus defendi cōtra expressam dispositionem illius tex. Sed quid si dominus sit iuste carceratus, nunquid tenebitur vasallus curare eius liberationem? Respon. quod non. Et ita limitatur dispositio d. §. Item si delator, secundum Andr. de Iser. ibi, vel si cognouerit, quem ceteri DD. sequuntur, vt dicit Iacob. in verbo, Disti. que vasalli, numero trigesimo septimo. Qui enim iniuste deliquit, iuste plectitur.

post Clarum hic nostrū num. 2. & alios, tenent Borcholt. d. c. 8. nu. 114. & Vultei. li. 1. de feud. cap. 11. num. 48. Quamquam aliter scire videatur D. Bocet. class. 5. disp. 20. th. 126. edit. 2. Harp. b Teneatur.] Adde, quod tenetur vasallus ope, & sermone tractare dominum, vt dominum, per Afflict. d. decis. 265. num. 104. & in quib. teneatur adiuuare dominū vide ibi num. 54. quando non teneatur, Roland. consil. 3. nu. 34. volum. 3. Harp. prec.

QUESTIO XXV.

SVMARIA.

Ex Claro.

1. Vasallus an possit dominum in ius vocare sine venia.

ADDITIONES.

Nunquid possit vasallus dominum in ius vocare sine venia.] Quod t̄ vasallus dominum feudi sine venia impetratione in ius vocare possit, crebrius obtinuit, vt post Clarum hic nostrum, & alios testantur Schraderus in tract. feud. part. 6. cap. 7. nu. 19. ad finem, & part. 10. sect. 8. nu. 54. 58. & seq. Mynsinger. cent. 4. obser. 92. Kirchouius in thesaur. comm. opin. cent. 4. conclus. 97. Vultei. lib. 1. de feud. cap. 10. nu. 22. & Andreas Gail. lib. singul. de pignoratio. nib. obser. 15. num. 4. Neque t̄ hic æquiparationi liberti, & vasalli. Vasallus dari potest locus: cum vasallus nihil à domino aliud obtineat, quam feudum: libertus vero à patrono libertatem, rem inestimabilem, adeoque nouā quodammodo vitam habeat, l. libertas, l. 106. ff. de reg. iur. Neque etiam valida consequentia est: vasallus domino feudi debet exhibere reuerentiam. cap. vn. ibi, salua reuerentia. de milite vasallo, qui contumax est, tit. 22. lib. 2. F. Nam t̄ senibus quoque exhibenda est reuerentia à iuuenibus: & tamen non protinus sequitur, illos ab his non nisi impetrata venia, recte in ius vocari. Ad cui-

QUEST. XXV.

Vt scis, quod vasallus teneatur domino reuerentiam exhibere; Quæro, nunquid possit vasallus dominum in ius vocare sine venia? Videtur, quod non, exemplo liberti. Regulariter enim vasallus, & contra, vt teneatur, communiter Doctores, teste Molin. in consuetud. Paris. feud. §. 1. glos. 4. post num. 36. Sed tu dic' contrarium,

scilicet, quod imō potest illum sine venia in ius vocare. Nam in consuetudinibus feudorum non est locus his ambagibus. Ita tenuit gloss. in cap. 1. in verbo, Reuerentia. de mil. vasal. qui contumax est. Et est communis opin. vt attestatur Alexand. in l. generaliter. num. 7. ff. de in ius voc. Et ita semper vidi seruari. Item quæro, pone, quod dominus spoliauerit vasallum feudo de facto, vel aliter vim ei intulerit, nunquid poterit vasallus contra eum intentare interdictionem vnde vi? dixi infra lib. 7. §. actio.

ius rei confirmationem plures auctoritates coarctauit in §. penales, l. 2. num. 28. Instit. de actionib. Harp. prec. b Contrarium.] Adde, & vide de ista communi per Roland. in consil. 18. num. 10. vol. 2. & dixi in collecta mea commun. opin. in verbo, Vasallus, sub num. 13. Adde, & per Cephal. qui dicit hanc veriorē, & crebriorem sententiam in consilio 241. num. 111. Giach. c Albagibus.] Limita vt per Roland. d. consil. 18. num. 15. & dixi vbi supra. Et quid de vasallo, uenia non petita uocante matrem domini sui in ius: uide per Rolan. consil. 17. num. 7. cum multis seq. & nu. 30. 34. lib. 2. Giachar. d Alex.] Idem dixit Iaf. in l. si non fortem, §. libertus, ff. de cod. indeb. & Nicol. Euerard. in Topic. legal. loc. 59. ut refert Mynsinger. obser. 92. cent. 3. Giach. c Nunquid poterit vasallus contra eum intentare interdictionem vnde vi?] Quod t̄ vasallus interdictione unde vi contra dominum experiri non possit, communis, & uera opinio est, teste Z. in epit. feud. part. 11. num. 23. & seq. de qua consultantur Menochius recuper. poss. remed. 1. nu. 94. Rosenthal. in tract. feud. cap. 10. conclus. 23. num. 1. & 5. & Forner. de feud. cap. 16. num. 3. Harp. prec.

QUESTIO XXVI.

SVMARIA.

Ex Claro.

1. Duplicem esse inuestituram, propriam, & abusiuam. 2. Et an dominus, qui inuestiuit per inuestituram abusiuam, teneatur etiam tradere precise possessionem rei feudalis. 3. Et quid si tantummodo feudum promiserit.

4. Et quid si vasallus ab ea ceciderit. Ex Additionibus.

1. An, & quatenus dominus, qui inuestiuit aliquem de feudo per inuestituram abusiuam, ad traditionem rei feudalis precise teneatur. 2. Vocabulum (omnimodo) precise significacionem habet. 3. Duobus de feudo diuerso tempore inuestiuit, qui eorum præferatur, remissive.

ADDI.

ADDITIONES.

QUEST. XXVI.

VT dicit Iacob.] Vide omnino per eū, qui declarat, & sub nu. 4. limitat primo, per talem inuestituram dominū cogi posse precise tradere possessionem: secundo nisi dein de alium inuestiat, & illi tradat possessionem: nam secundus erit potior, & dominus tenetur primo ad interesse. Giach. b Nunquid tenebitur etiam precise illi tradere possessionem rei feudalis.] Ad eod' abusiuam inuestitura obligat inuestientē, vt non tantum ad ipsam rei feudalis traditionem precise teneatur; sed etiam omnē iacturam dilate possessionis præstare cogatur, tit. 7. §. fin. lib. 2. F. vbi continetur vocabulum omnimodo, quod precise habet significacionem, l. item si cū exceptione, l. 4. §. quatenus, l. 10. & ibi gl. ff. quod met. caus. & text. est in tit. 26. §. si facta de feudo, lib. 2. F. Neque præstando id, quod interest, liberatur, dū modo ipse possideat, & tradendi facultatem habeat, d. §. si facta de feudo, &c. Mynsinger lib. 4. obserua. 61. num. 4. & seq. Hartm. tit. 54. de feud. obseruat. 7. Quod si dominus tradendi facultatem nō habuerit: tunc præstando, id quod interest, liberabitur. Ita præter Clarum nostrum, & alios, docet Ioannes Ebes scire, & duplex est inuestitura: Aliqua est inuestitura propria, realis, & corporalis, quando scilicet dominus inducit aliquem corporaliter in possessionem alicuius rei, & eam illi dat in feudum: & per hanc inuestituram plene transferitur in vasallum dominium, et possessio rei feudalis. Ita volunt omnes scribentes, vt dicit Iacob. de feud. in verb. Inuestiui talem, nu. 1. Alia vero est inuestitura, qua vocatur, abusiuam, quando scilicet dominus inuestiuit aliquem per traditionem annuli, vel ensis: & per hanc non transferitur possessio feudi in vasallum, sed censetur illi dat a licentia, vt eam apprehendat propria auctoritate. Ita volunt omnes scribentes, vt dicit Iac. in d. verbo, Inuestiui talem, numero 3. Quæro nunc, dominus inuestiuit aliquem de feudo per inuestituram abusiuam: nunquid tenebitur etiam precise illi tradere possessionem rei feudalis? Respon. quod sic, c. 1. §. si facta. si de feudo defun. succ. contron. nisi cū dominus post factum huiusmodi inuestituram abusiuam inuestiuisset a-

lium de feudo, & tradidisset illi actualē possessionem. Nā eo casu iste secundus præferetur, & dominus præstando interesse illi primo liberatur. Ita dixit gloss. in d. c. si facta, quam dicit esse communiter approbatam Iac. in dict. verbo, inuestiuit talem, numero quarto. Sed pone, dominus solummodo promisit feudum, non tamen fecit aliquam inuestituram, nunquid tenebitur precise tradere possessionē ipsius feudi? Respon. quod non, sed tantum erit obligatus ad interesse. Ita eleganter dixit Andr. de Iser. in d. §. facta, quem ceteri scribentes sequuntur, vt ait Iac. in d. verbo, Inuestiui talem, nu. 8. Sed quæro, pone, dominus inuestiuit vasallum per inuestituram abusiuam, deinde tradidit ei possessionem feudi. Modo contingit, quod vasallus ex intervallo cecidit à possessione ipsius feudi, & possessio reuerfa est ad dominum, nunquid tenebitur dominus illam iterum tradere ipsi inuestito? Respon. quod sic. Ita tenet Bald. in d. §. si facta. nu. 4. & ita determinant omnes, vt dicit Iacob. in d. verbo, Inuestiui talem, nu. 6. Ad duo enim tenetur dominus vasallo, scilicet ad tradendū, & ad præstādum parietia exemplo eius, qui debet seruitutum.

Rudinger. libro primo variarum lectio. iur. feud. capit. nono, numero vigesimo quarto, & sequen. & capit. sequent. vbi t̄ illam quæstionem (si duo in vno feudo separatim inuestiti sint, quis eorum præferatur enucleatē explicat. De eadem quæstione consultatur Andreas Fachineus libro septimo controuerf. iur. capit. trigesimo septimo, & sequen. vbi vtraque in partem plures auctoritates allegat. Harp. c Nisi tamen dominus.] Item quod prior inuestitura præualeat secundæ, vide per Rimin. iun. consilio 396 numero 37. vbi commemorat exemplū de donatione facta a Papa Vrba no, Bald. de Castro in Comitatu Eugubij, qui postea illud alteri donauit, & Bald. nūquam potuit illius castri possessionē obtinere, tametsi longo tempore litigauit in Curia Roman. Vide tamen aliud consiliū eiusd. Rimin. iun. 444. vbi ex duabus inuestituris factis in bonis emphyteuticis tenetur præualere secundo factam ab eodem Prælato. Et quādo cognati præferendi sint agnatis in inuestitura recipienda, vide per eundem Rimin. consil. 461. Giach. d Iaco.] Qui limitat, nisi domino superuenisset aliqua exceptio exclusiua, puta, præscriptionis. Giach.

QUESTIO XXVII.

SVMARIA.

Ex Claro.

1. Dominus feudi an teneatur defendere vasallum, sicut vasallus dominum.

ADDITIONES.

Nunquid dominus feudi teneatur defendere vasallū.] Quod t̄ inter dominum, & vasallum mutua sit obligatio, adeoque dominus ad eandem fidelitatem securitatis, & defensionis suo vasallo teneatur, apparet ex c. 1. §. dominus. de form. fidelitat. tit. 6. & c. r. qualiter dom. propr. feud. priue. tit. 47. lib. 2. F. & vltra Clarū nostrū, & alios, docet Vultei. lib. 1. de feud. c. 10. n. 37. Enimvero hoc interest, quod dominus fidelitatem vasallo debitam non promittit, mul. to minus iurat, ut pote quæ ex ipso contractu per se ipsam intel ligatur. Idque receptum videtur argumento patroni, qui liber to suo non iurat, vt maxime ipsi a liberto iuraturan-

2. Et an etiam contra patrem, Filium, vel Fratrem ipsius domini. Ex Additionibus.

1. Inter dominum, & vasallum mutua est obligatio. 2. Differentia inter Dominum, & vasallum. 3. Ratio istius differentie.

dum præstetur, l. qui bona, l. 3. §. penultimo. ff. de damn. infect. 3. Laudens. in d. c. 1. nu. 18. de form. fidel. Rationem t̄ differentie Vultei loco præallegato hanc assignat: quod illud tribuatur honori domini, tanquam superioris, & de cuius fide erga vasallum minus dubitari possit: cum tantopere ipsum dilexerit, vt & feudum, id est beneficium ipsi dederit. Videatur eadem de re D. Collega Bocet. in tract. de inuestitura feudi, c. 4. nu. 47. & in tractat. de iur. & modo do senioris, lib. 2. capit. 4. num. 23. Harp. prec. b Quod sic.] Intellige si habet guerram iustā, & tunc tenetur ipsum vasallum adiuuare contra patrem, fratrem, vel filium ipsius domini: vt per auctorem post Iacob. allegatum. Giach. Quod sic.] A pari enim iudicantur dominus, & vasallus, vt est